

provoz se zpravidla děje za okolností zvláště nebezpečných (viz rozhodnutí čí. 2664, 2755 a 2909 sb. n. s.). Arciž mohou zvláštní okolnosti v jednotlivém případě vyloučiti toto pravidelné nebezpečí, zejména, pohyboval-li se silostroj tak mírnou rychlostí, že se rovnal v pohybu jen obyčejnému povozu, a mohl-li proto svůj pohyb na ráz zastaviti. V souzeném případě nebylo však podle zjištěného stavu věci takovýchto zvláštních nebezpečností vylučujících okolností. Bylo proto zavrhnouti zmateční stížnost jako bezdůvodnou.

Čís. 3413.

Ustanovení § 68 tr. zák. nečiní vrchnostenskou povahu zřízení obecního úřadu (členů civilní stráže) závislou na nošení určitého šatu (odznaku), aniž ji omezuje na dobu, po kterou konají bezpečnostní službu podle rozvrhu práce mezi jednotlivé členy bezpečnostní stráže.

I strážník, který jest z důvodu nutného zotavení pro určitou dobu sprostěn povinnosti výkonu bezpečnostní služby, požívá — zakročuje při postřehnutí trestných činů i z vlastního podnětu — ochrany §§ 68, 81 tr. zák., je-li poznání, že jde o strážníka konajícího službu, — sprostředkované zpravidla již služebním stejnokrojem — osobě úkonem dotčené sprostředkováno jiným způsobem (strážník se jí legitimuje).

Pojem »smilného jednání« ve smyslu § 516 tr. zák.; nespádají sem po případě ani nemravné doteky prsou (a tváří) děvčat z mladické bujnosti.

(Rozh. ze dne 14. března 1929, Zm I 537/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 13. července 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. zák., zavrhl, pokud čelila proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. Zmateční stížnosti čelící proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem § 516 tr. zák., vyhověl, zrušil napadený rozsudek v tomto výroku, jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s ním souvisejících a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, přihlížeje při tom k nezrušené části rozsudku, mimo jiné z těchto

důvodů:

Výrok, kterým shledán zločin § 81 tr. zák. v násilném vztažení ruky obžalovaného na obecní policejní strážníky W-a, W-la a J-e, napadá stížnost námitkou, že strážník W-e nepožíval ochrany § 81 tr. zák., protože byl — jak zřejmě předpokládá i rozsudek, ač to výslovně nezjišťuje — v civilním šatu a mimo službu. Lze ponechati stranou, že přisvědčení k námitce nebylo by ve prospěch stěžovatele, který by i pak zůstal vinným zločinem § 81 tr. zák. pro násilný odpor kladený stráž-

níkům W-ovi a J-ovi a zodpovídal by za násilí spáchané na W-ovi s hlediska dalšího zločinu § 98 písm. a) tr. zák. Neboť námitka ani jinak neobstojí. Není zákonného ustanovení, jež by činilo vrchnostenskou povahu zřízenců obecního úřadu (členů civilní stráže) — v § 68 tr. zák. výslovně stanovenou — závislou na nošení určitého šatu (odznaků) neb omezovalo ji na dobu, po kterou konají bezpečnostní službu podle rozvrhu práce mezi jednotlivé členy bezpečnostní stráže téže obce. Okolnost, že strážník jest z důvodu nutného zotavení se pro určitou dobu sprostěn z povinnosti k výkonu bezpečnostní služby, nezbavuje ho ani práva, ani povinnosti, by se sám i v této době — zejména při postřehnutí trestných činů i z vlastního podnětu — uvázel v úkony bezpečnostní služby, jež jest jeho trvalým povoláním a náleží mu tudíž kdykoliv; činí-li tak, požívá po dobu těchto úkonů zvláštní ochrany §§ 68, 81 tr. zák., je-li poznání, že jde o strážníka konajícího službu, — sprostředkované zpravidla již služebním stejnokrojem — osobě úkonem dotčené sprostředkováno jiným způsobem; to se však podle výslovného a stížností nenapadeného předpokladu rozsudku stalo tím, že se strážník W-e stěžovateli legitimoval, ještě než proti němu zakročil. Jiných výtek nebo námitek stížnost proti oné části rozsudku neuplatňuje a bylo ji proto ohledně zločinu § 81 tr. zák. zamítnouti.

Výrok o přestupku § 516 tr. zák. napadá stížnost po stránce právní, uplatňujíc právem názor zrušovacím soudem opětovně, zejména i v nálezu čís. 2698 sb. n. s. vyslovený, že smilným jest jen jednání, které — dotýkajíc se pohlavní sféry — buď prýští z podrážděnosti pohlavního chtíce nebo směřuje k podráždění, po případě k jakémusi ukojení pohlavního pudu pachatele nebo osoby jiné. Mladická bujnost, z níž se stěžovatel podle rozsudečného zjištění nemravných doteků prsou (a tváří) děvčat dopustil, není totožnou s pohnutkou nebo s účelem, kterých jest pro pojem smilnosti třeba, aniž k některému z nich nutně poukazuje, třebaže jich také nevylučuje, jak neprávem uplatňuje stížnost. Jiných zjištění o pohnutce stěžovatelově neb účelu jím sledovaném však v rozsudku není. Byl-li skutek přes nedostatek takových zjištění, — nehledě ani k dalšímu, stížností nevytýkanému nedostatku skutkového opodstatnění zákonných známek hrubého porušení veřejné mravopoctnosti, způsobivosti skutku, vzbuditi veřejné pohoršení, a vědomí obžalovaného o této způsobivosti, o kterých se rozhodovací důvody vůbec nezmiňují — podřaděn pod ustanovení § 516 tr. zák., jest výrok ten po případě výronem nesprávného použití zákona, i bylo jej zrušiti. Zrušením této části rozsudku již pro právní mylnost odpadá nutnost zabývat se formální výtkou podle § 281 čís. 5 tr. ř., dotýkající se skutkového podkladu zrušené části výroku o vině, a stačí podotknouti, že pro výrok o vině nemá — ač stížnost bez dalšího odůvodnění tvrdí opak — významu, dopustil-li se stěžovatel nemravného jednání jen na jednom anebo na několika děvčatech.

Čís. 3414.

Veřejným úředníkem podle § 101 odst. 2 tr. zák. jest každá osoba, která na základě veřejného příkazu obstarává práce vlády; spadá sem